

egetansvar, det er et grønlandsk hjemmestyreansvar. Det ville være helt forkert at komme ud i en diskussion, der hed, at når det virkelig kostede, så var det ikke længere et hjemmestyreansvar. Forstå mig ret: Vi vil gerne være hjælpsomme, men vi føler på en måde, når vi ser på processen, at det var sådan, man ville det. Så må vi se, hvordan vi kommer videre herfra, men jeg vil godt understrege, at det først og fremmest er et grønlandsk egetansvar.

Så rejste fru Ellen Kristensen et spørgsmål, som flere har rejst, også hr. Hans-Pavia Rosing, og det er spørgsmålet om grønlandsk mad til herboende grønlandske familier og især naturligvis til mennesker, som er i en særlig udsat situation, men også til herboende grønlandske familier i almindelighed.

Må jeg sige, at det er et utrolig kompliceret spørgsmål, og jeg tror, fru Ellen Kristensen er klar over det. Det har at gøre med Europa, Den Europæiske Union. Det har at gøre med de forhandlinger, Fødevareministeriet fører. Det er ikke nogen enkel sag, men jeg ved, at fødevareministeren er meget opmærksom derpå.

Med hensyn til det andet spørgsmål, fru Ellen Kristensen havde, det var vedrørende ngo'erne, kan jeg sige, at jeg har talt med udviklingsministeren. Hun vil hurtigt tage en drøftelse med fru Ellen Kristensen for at få afklaret de problemer, der måtte være i tilknytning til administrationen af projektmidlerne. Det er ikke en sag, som vi kan klare her under åbningsdebatten, men der vil blive taget kontakt, og der vil blive søgt en løsning derpå.

Tak til hr. Jóannes Eidesgaard for talen og også for forståelsen af den fælles opgave, vi har i terrorbekæmpelsen. Og vi vil også i forhold til Færøerne gerne bekræfte, at vi skal holde tæt kontakt nu – også på det her felt.

Jeg vil også bekræfte, at jeg tror, at den rigtige vej at gå, når det gælder overtagelse af retsvæsenet, er at tilrettelægge processen nøje. Jeg tror, hr. Jóannes Eidesgaard har fuldstændig ret i, at her er der virkelig brug for, at retssikkerheden er sikret, og at procesrettelæggelsen dermed også er vel planlagt, sådan som justitsministeren klart har givet tilsagn om.

Det er nu op til det færøske landsstyre at træffe beslutning om, hvorvidt man vil gå ind i den proces. Den er ment ærligt og åbent, og det, der er sagt, står vi naturligvis ved. Vi vil være indstillede på, at vi på sigt kan overdrage retsvæsenet, men det skal foregå ordentligt og velplanlagt.

Så blev jeg spurgt af hr. Jóannes Eidesgaard: Skal der lovgives? Og svaret er: Ja, det skal der. Der skal lovgives. Og lovgivning indebærer jo i realiteten, at vi ændrer hjemmestyreløven. Jeg tror, justitsministeren har været inde på det samme også.

Så vil jeg sige til hr. Óli Breckmann: Tak for en – som altid – stærkt følelsesbetonet tale. Jeg skal ikke gå ind i regelsættet eller i besværgelserne på det religiøse område, men blot sige til hr. Óli Breckmann, som jeg sagde til hr. Jóannes Eidesgaard: Vi ser frem til fornuftige forhandlinger med det færøske landsstyre.

Må jeg for min part slutte her og udtrykke håbet om, at vi kan løfte de opgaver, der virkelig er de væsentligste, som jeg har prøvet at indkredse i min afslutningsreplik her i aften. Jeg håber ikke, at det mønster, vi en overgang så tegne sig, om at vi skulle være delt på afgørende spørgsmål, holder, når eftertanken har sat sig. Vi vil i hvert fald bestræbe os på et bredt samarbejde både om pengene og om de opgaver i lovgivningen, vi i øvrigt skal løse. Tak.

Formanden:

Vi går til anden omgang. Hr. Anders Fogh Rasmussen har meldt sig.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne sige tak for statsministerens svar.

I tilslutning til statsministerens betragtninger vil jeg sige et par ting. Nu vil det jo være sådan, at vi vil få et folketingsvalg tæt op mod det tidspunkt, hvor Danmark skal overtage formandskabet i EU. Vi har en national interesse i, at Danmark kan udøve et stærkt og overbevisende formandskab, og jeg håber, at vi kan give hinanden håndslag på, at uanset hvem der danner regering efter folketingsvalget, så vil vi hjælpe hinanden med at gøre det til et stærkt og overbevisende formandskab, så vi på EU-topmødet i København i december næste år er i stand til at gennemføre den første runde af udvidelsen af EU og således, at vi også kan demonstrere et overbevisende lederskab i forbindelse med verdenstopmødet i Johannesburg og de andre vigtige internationale topmøder, der skal finde sted netop i andet halvår næste år.

Statsministeren rettede så en appel til mig. Med henvisning til statsministerens forgænger sagde statsministeren til mig: Tag nu ikke et valg på udlændingepolitikken. Se, nu er det jo ikke op til mig at udskrive valg. Det er i statsministerens hænder. Men jeg kan sige til statsministe-